

Anne-Marie Meldgaard (S):

Beskæftigelsesministeren bekræfter mig faktisk i, at der her er tale om et ideologisk ridt. Jeg vil så godt spørge beskæftigelsesministeren, om ministeriet og ministeren har modtaget et massivt krav fra typisk kvindefagforeninger, altså HK, KAD og FOA, om et forslag af den karakter, vi ser her i dag.

Kl. 14.40

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må jo sige, jeg fik ikke noget svar. Og alligevel fik jeg en lektie om forskellen mellem Socialdemokratiet og Venstre.

Jeg vil så gerne spørge lidt mere kontant. Nu har jeg jo selv stået i de dér forhandlingssituationer på en arbejdsplads ved det, at jeg har været tillidsmand igennem 18 år. Bekymrer det ikke – nej, det gør det ikke, det er jo ikke et udtryk, vi skal bruge her. Men den situation, at man gennem lovgivning vil tvinge igennem, at mennesker kan sige: Nu vil vi have det her på tværs af alle andre mennesker på den samme arbejdsplads, kan den ikke medføre, at de andres frihed bliver beskåret, fordi man ikke er i stand til at levere det produkt at være konkurrencedygtig? Med andre ord: Er man ikke her ved at røre ved noget, hvor det var bedre, at det var parterne, der fandt ud af, hvordan de kunne håndtere de her ting ud fra de arbejdsmarkedsmæssige forhold, de står i?

Jeg har jo selv været i den situation...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak.

Bjarne Laustsen (S):

Hvis nu parterne på arbejdsmarkedsområdet lytter til den debat her i dag, så vil de lige have været vidne til, at beskæftigelsesministeren har udtrykt mistillid til, at de er i stand til at reagere og lave aftaler, så det behager ministeren.

Jeg spørger, hvorfor man i det hele taget kommer med det forslag her, for det er jo sådan set, som ministeren selv bekræfter, et forslag om at løbe åbne døre ind. Og det kan man, synes jeg, med god grund spørge om, hvorfor man gør i en tid, hvor antallet af deltidsjob går ned.

Jeg spurgte også til – og fru Anne-Marie Meldgaard har jo vældig godt belyst, hvad det handler om – hvad man kan leve af i forhold til sit arbejde og den tid, man er på arbejde.

Og så kommer det næste spørgsmål, og det er: Når man bliver sat ned i tid, så findes der

nogle rettigheder omkring supplerende dagpenge, og jeg fik ingen svar af ministeren på, hvordan man ser udviklingen i forhold til det, hvis der er flere, der kommer på deltid.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kan bekræfte, at forslaget her er en frivillig ordning, som man laver af hensyn til lønmodtagerne, og at man laver den, fordi moderne familier i stigende grad har behov for fleksibilitet, fordi begge parter har et job på arbejdsmarkedet.

Kan ministeren bekræfte, at arbejdsgivere og arbejdstagere har haft mulighed for gennem alle årene at aftale deltid, men at de ikke har gjort det fuldt ud? Kan ministeren endelig bekræfte, at selv under den forrige regering var der altså nogle muligheder for deltidsarbejde, og det var tilsyneladende ikke så ubehageligt for den forrige regering, at man valgte at forbyde det, at man altså har haft en deltidsmulighed i dag, som ikke har ført til, at nogen er blevet presset til hverken det ene eller det andet. Vi har i hvert fald ikke hørt noget om det, og mon ikke det var kommet frem, hvis det havde været situationen?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan fuldt ud bekræfte fru Charlotte Antonsen i spørgsmålene. Det er lige præcis hensigten bag det her spørgsmål, at det er frivilligt, og at lønmodtagerne har krav på at kunne indrette deres hverdag anderledes. Og jeg kan da også bekræfte fru Anne-Marie Meldgaard i, at jeg både har arbejdsgiverorganisationer og lønmodtagerorganisationer på nakken i den her sag. Men det ændrer sådan set ikke mit syn på, at nu bør arbejdsmarkedet altså være indrettet på en sådan måde, at det enkelte menneske får større mulighed for at indrette sig, som det selv har brug for.

Det, der skrigende sætter det spørgsmål, vi snakker om her, i relief, er, at for 6 pct. af lønmodtagerne er der i overenskomsten direkte forbud mod det. I en række andre lønmodtagerforhold er der lokalaftaler. Men hovedparten af lønmodtagerne må gerne aftale deltid. Så er det jo fuldstændig uforståeligt for mig, at de grupper lige præcis ikke må aftale deltid.

Og jeg har da lagt mærke til nogle af de læserbreve, der har været, hvor én elskværdigt har spurgt, om man nu vil tillade deltidsarbejde på olieforeplatforme. Jamen herre jemi, hvem vil være deltidsansat på en olieforeplatform og ren-